

Kurt Brand

V POSLEDNÍ MINUTĚ

PR 176

Přeložil Jaroslav Kuťák

Terrania, 21.ledna 2328, čas; 22.05.34 hodin, vysílání od Reginalda Bulla pro vládnoucího Lorda Admirála Atlana, šifra podle stupně 1:

Explorerský svazek INDIKÁTOR se vrátil bez výsledku. Podávám návrh letět se všemi Explorery a 30 000 křižníky USO a znovu pátrat po šéfovi. Očekávám odpověď. Podepsán Bull.

Odpověď vládnoucího Lorda Admirála Atlana Slunečnímu maršálovi Reginaldu Bullovi, čas: 22.09.55 hodin:

Návrh je nerealizovatelný. Silné molhexové svazky vlétly do M13.

Poslední rezervy byly vyslány do oblasti Arkonu. Bully, nemohu nyní postrádat ani sto lodí! Jsme v koncích, pokud se brzy nestane nějaký zázrak! Podepsán Atlan.

Vysílání z Terranie na frontu, čas; 22.15.01 hodin:

Centrála Explorerů informuje všechny průzkumné křižníky. Momentálně prohledává zhruba 2200 lodí prostor kolem hvězdokupy Hi-sseho a pátrá po šéfovi a jeho posádce. Je možné počítat s pomocí USO, pokud by Bluesané napadli naše Explorery? Podepsán Bull-.

Atlanova odpověď Bullovi, čas: 22.21.28 hodin:

Žádná pomoc není možná, bohužel. Přilétají poslední jednotky z hvězdokupy Hiesseho. Celkové ztráty 3 8 procent! Stanoviště ERIC MANOU neznámé. Zpráva z Ml 3: Bluesané útočí na obydlené světy. Blíží se zánik Impéria. Podepsán Atlan.

Na tohle z Terranie nedostal žádnou odpověď,

Někdo nedržel jazyk za zuby.

Šílenou rychlostí se Impériem šířila zpráva, že vlajková loď Prvního administrátora Perryho Rhodana byla v lineárním prostoru zničena záplavou kovobylek.

Perry Rhodan je mrtev!

Miliardy tomu nechtěly uvěřit, ale našly se i milióny takových, kteří tomu uvěřili o to raději: Perry Rhodan je mrtev!

Galaktická rozvědka upozorňovala Terranii už před několika dny na fámy, které mohou vzniknout, ale když se nyní taková fáma rozšířila, Terranie ji nedementovala!

Byl tu ale jeden muž, který se velmi rozhodně bránil představě a pomyšlení,

že by Perry mohl být po smrti: Reginald Bull. On si prostě takovou myšlenku zakázal.

Média Galaxie byla však neklidná. Jméno Perryho Rhodana se objevovalo pořád dokola na prvním místě zpráv. Zprávy z fronty byly odsunuty stejně, jako přílet molkekových lodí do hvězdokupy M13, jako méně důležité, přestože to mohlo znamenat smrt miliard Arkonidanů.

Pozemšťan Perry Rhodan se už změnil v takřka mýtickou postavu a v nesmrtelný, nestárnoucí idol.

Perry Rhodan je mrtev!

I Bully to musel pořád dokola poslouchat a odečítat ostatním ze tváří.

Podíval se na kalendář: 23. leden 2328. Už od včerejška prohledávalo na 9000 Explorerů blízké i daleké okolí hvězdokupy Hiesseho a pátralo po Rhodanovi a ERICU MANOLIM. V nekonečném prostoru hledali zrnko písku.

Do místnosti vstoupil maršál Julian Tifflor: vysoký, hubený, svými přáteli oslovovaný jako Tiff. Přicházel z centrály Explorerů, kde společně s týmem zapracovaných odborníků vyhodnocoval dostupné zprávy.

„Nic," odpověděl Tiff na tázavý pohled Reginalda Bulla. „Došlo nám na tisíce zpráv a hlášení. Denní průměr pátrání každého Explorerů činí osm slunečních hodin..."

Bully netrpělivě mávl rukou. „Tiffe, vy jste a zůstanete matematický génius, ale jestli mi teď chcete vypočítávat, kolik století budou naše Explorery potřebovat než prozkoumají prostor o průměru pěti

tisíc světelných let, pak se my dva pohádáme! Já už nechci slyšet žádná čísla! Chci slyšet pouze hlášení, že někdo našel šéfa, ale živého!"

Tiff zůstal klidný. Dokonce i v uniformě maršála vypadal zakřiknutě, byl to však jeden z mužů, kteří nosili buněčný aktivátor, což znamenalo, že patřil k nenahraditelným.

„Akonané mi dělají větší starosti než šéfovo zmizení, pane," klidně vysvětloval Tifflor. „Vždyť šéf ve svém posledním hlášení zdůrazňoval, že nebude odpovídat na žádná volání, dokud se sám neozve."

„Ptal jsem se vás na to, Tiffe?" nespravedlivě vyjel Bully.

Vtom se rozzářila obrazovka. „Co je zase?" vyhrkl Reginald Bull.

„Pane, chce s vámi mluvit pan Leyden. Z Aralonu. Hovor označil za naléhavý!"

Bully ostře namítl: „Vyřiďte mu, aby se obrátil na odpovídající experty a netrápil mně. Konec!"

„Možná, že má něco důležitého, pane!"

„Vy ještě něco chcete, maršále?!" vyjel Bully na Tifflora.

Julian Tifflor se ovládl.

„Ne, pane, už nic.“ Otočil se a šel. Avšak ještě než prošel dveřmi, Bully za ním volal: „Tiffe, hlavně mi nedávejte najevo, že se kvůli mně vztekáte!“

Tiff se u dveří otočil: „pane, ještě nějaké instrukce?“

„Ne!“

Pak za sebou Tiffor zavřel. Bully se drbal na bradě. Byl sám se sebou nespokojený a mumlal: „Ten mi to ale dal. . . copak mně ale nikdo nechápe?“

Atlan a jeho generální štáb vůbec nechápali, proč Gatasané vytvářejí takzvaná ohniska, kde soustředěnou silou útočí proti imperiální flotile, zatímco ostatní úseky napravo a nalevo nechávali být.

Ani přilet a zmizení molkekoxových lodí z hvězdokupy M1 3 nebylo možné vysvětlit logicky. Domněnka, že Bluesané nejdříve ze všeho sbírají zkušenosti, nebyla podložená.

Jedno však bylo jasné: Bluesanům se při jedné tragické události dostalo do rukou 48 Pozemšťanů a získali důležité informace o Impériu. Podle jednotlivých průniků molkekoxových lodí bylo zřejmé, že Bluesané nyní znají galaktické pozice strategických imperiálních světů. Takže se museli dozvědět i fakt, že na Zemi, Arkonu III a Aralonu probíhá výroba B-hormonu, nicméně hádankou zůstávalo, proč tedy lodě Bluesanů ještě nezaútočily právě na Zemi a Aralon.

Bluesanské lodě se často s nepopsatelnou drzostí ve skupinách vrhaly proti křižníkům a ostřelovaly je soustředěnou palbou svých slabých energetických zbraní a tak byly přece jen schopné prolomit ochranný štít napadené lodi a dokonce ji zničit.

Tak se stalo něco, co Atlan během svého deset tisíc let trvajícího života ještě nezažil: i přes technickou i početní převahu nedokázal zabránit postupnému pronikání nepřítele.

Nerovný boj, který hrozil skončit pro Impérium totální porážkou, už mohl vyhrát pouze s pomocí nějakého zázraku. Ale tomu příliš nenapomáhala ani politická situace uvnitř říše. Akonané z Modré soustavy se stále chtějí osamostatnit a bylo zjištěno, že se snaží získat v Gatasanech své spojence.

Už několik týdnů byly veškeré transmitterové stanice přísně střeženy, protože veškerý transmitterový systém byl připojen k Akonu. Toto opatření bylo nutné pro případ, že by Akonané dali transmitterovou soustavu k dispozici gatasanské invazi.

Reginald Bull sdělil planetě Sphinx, mateřské planetě Akona-nů, že v případě zrady musejí počítat se všemi sankcemi a trestem za zradu.

A Akonany se momentálně zabýval i Atlan.

Spojová centrála jeho vlajkové

lodi zachytila vysílání Velké Rady Akonu a dešifrovala ho. Obsah tohoto

vysílání byl natolik důležitý, že nebylo možné ho pominout.

Lord Admirál mlčky přijal fólii s hlášením a podíval se na ni. „Díky," řekl pak spojovému důstojníkovi a pokračoval v poradě.

Nikdo na něm nepoznal, že přemýšlí o něčem jiném. Dešifrované akonanské vysílání hovořilo o nabídce Velké Rady Gatasanům. Velká Rada nabízela nepříteli jednání. Akonané se nabízeli, že Gatasanům dají k dispozici stovky kyslíkových světů ve svém teritoriu, pokud Gatasané budou ochotni je vidět jako neutrální a uzavřou s nimi smír.

Velitel Osmého svazku flotily, Ike Maturno, pokračoval v přednášce: „Osmý svazek musel od poslední porady ustoupit o více než čtyři sta světelných let. Otázka: jak se máme zachovat? Přece nebudeme pořád jenom ustupovat?"

„Takže, co vy na to, pánové?" zeptal se Atlan a rozhlédl se po přítomných. Velitel Třetího svazku flotily, Balter Green, poklepal na stůl. „Ztráceli bychom čas, kdybychom rozebírali tuhle otázku. Pokud nás naši vědci ještě déle ponechají ve štychu a nevyvinou skutečně účinnou zbraň proti molkexu, můžeme se rovnou vzdát. Já prostě nechápu, proč pořád přešlapují na místě. Víc toho nemám."

Jeho slova vyvolala souhlasné mručení.

„Tak sežeňte molkex, Greene!" zvolal Atlan.

„Ani tohle nechápu, pane," odpověděl oslovený^ „Proč někdo nesdělí naši situaci Červounům v Tombstone? Copak by pro ně bylo problém poslat nám sem deset tisíc tun molkexu?"

„Greene, dostali jsme v tomto ohledu příslib. Ale brzy se ukázalo, že to byly marné sliby. Všechny světy, které obývají Cervouni, Gatasané přísně střeží. Kromě toho není jen tak, vzít na palubu náklad molkexu. Ani tohle totiž pořád ještě neumíme. Nemáme sklizňové lodě jako Bluesané! Tak mi porad'te, kde máme vzít nějaký další molkex?"

„Pane," ještě rozrušeněji promluvil Balter Green. „Nikdy jsme podobnou poradu nekončili takovým způsobem. Co mám říct velitelům svých lodí? Jaký mám dát smysl jejich životům?"

Atlan si ho chvíli zkoumavě prohlížel. „Povězte svým mužům, že obdivuji Pozemšťany, protože nikdy neztrácejí naději!"

Green zrozpačitěl. „Díky, pane," řekl pak chraplavě. „Sdělím vaše slova svým mužům."

O pár minut později porada skončila. V análech flotily se bylo možno pak dočíst:

„Porada k situaci, ze dne 26. ledna 2328 : Vládnoucí LordAdmirái Atlan řekl: Obdivuji se Pozemšťanům, protože nikdy neztrácejí naději!"

Od fronty se však k Zemi řítíl lehký křižník městské třídy a ze Země na

frontu letěla nejrychlejší loď tomuto křižníku v ústřety. Atlan se neopovažoval sdělit zachycené a zašifrované hlášení Akonanů pro Bluesany, Reginaldu Bullovi, hyperkomem. Z bezpečnostních důvodů oželel ztrátu času a poslal tuto zprávu pomocí vesmírné lodě.

Za energetickým ochranným polem se zdržovalo osmdesát mužů. Dosud se nepodařil žádný z pokusů. Za několik minut se měl rozběhnout pokus číslo 63. Prostor před ochranným polem byl až na jednoho robota a na jeden stůl docela prázdný. Na stole stál maličký přístroj, který nazývali koncentrátorem.

Byl to 63. koncentrátor, který použili. Všechny předchozí se během neúspěšného pokusu rozbily.

Robot zapnul přístroj a vzdaloval se. Prostor před ochranným polem neměl okna ani žádné jiné otvory ve stěnách.

U ovládacího panelu seděl jenom Tyli Leyden. Sledoval dálkový měřicí přístroj..

„Třidevadesát procent!“ hlesl mimoděk.

V jeho blízkosti poznamenal jeden muž svému kolegovi; „Dneska se zdá, že pokus...“

Laboratoří se rozlehla hromová rána. 63. koncentrátor explodoval a vyšlehl z něj blesky, následované dýmem. Energetická ochranné pole ochránilo vědce před úlomky a tlakovou vlnou. Tyli Leyden nastavil všechny přepínače na panelu na nulu.

Výsledek pokusu byl jednoznačný.

Uměle vytvořený B-hormon se nadále bránil a nepřijímal parafyzikální vlastnosti přirozené látky a znovu zklamal na pět tisícovek vědců, kteří se tímto fenoménem urputně zabývali.

Nejenom na Aralonu, nýbrž také na Zemi a na Arkonu III se lidé bez ustání pokoušeli vnutit uměle vytvořenému B-hormonu vlastnosti, které měl přírodní B-hormon a které umožňovaly udržet oxid vodíku zcela stabilní.

Když Tyli Leyden opouštěl pokusnou laboratoř, aby vyhledal klid pracovny, musel se vyhnout antigravu, který přivázel další materiál ze Země.

Nahoře na kosmodromu stály tři nákladní lodě a vykládaly. Veškerý náklad mizel v podzemním výzkumném labyrintu Aralonu.

Než Leyden dospěl se svým nejbližším spolupracovníkem Quarem

Mestrem do kanceláře, vznášel se kolem nich další antigrav.

Mestre se za ním zamyšleně díval. „Pokud nebudeme mít hodně brzy nějaký úspěch, půjde o nejhorší investici všech dob.“ Mestre zavřel dveře. „Čeho jste docílil svým voláním Reginaldu Bullovi, Leydene?“

„Ničeho.“

Seděli proti sobě.

„Jako vždycky?“ zeptal se Mestre.

Leyden přikývl a po 64. začínali propočítávat. Někde přece ta chyba musela být!

„Leydene, co když vůbec není konstantou konstanta, kterou považujeme za konstantu?“ řekl najednou Mestre.

Tyli Leyden ani nezvedl hlavu.

„Mestre, vy chcete, abych se zbláznil, ne? Jak vás něco takového napadlo?“*

„Jak člověka něco napadne, Leydene? Prostě mi to proletělo hlavou.“

Země se mírně zachvěla. Oba muži se na sebe škodolibě zašklebili. Tyhle vibrace znali. Kdesi v hlubinách objektu se znovu nepodařil nějaký další pokus s B-hor-monem.

Nejen oni dva se nedostávali dál. Stejný osud stíhal i řadu jejich druhů.

Žili jako první lidé. Jen s tím rozdílem, že první lidé nedisponovali paprskovými zbraněmi, pomocí kterých by si mohli obstarat obživu.

První lidé na této planetě džunglí však měli ruční paprskomety a nejen, že si s jejich pomocí obstarávali potravu, oni se jimi také mohli bránit.

Kompletní posádka ERICA MA-NOLIHO se zachránila na tropické, liduprázdňé planetě velikosti Marsu. Avšak zatímco se obří korpus křížníku potopil v močálu, kde ho dorazily roje kovobylek, lidem se podařilo uniknout na opačnou polokouli planety v pěti záchranných vesmírných člunech.

Rhodanův záměr získat z vraku potraviny se nezdařilo realizovat, ale ani tak nehrozilo, že by 2000 mužů posádky muselo zemřít hladu. Všichni měli zbraně a bylo tu i pět člunů. Zjistili, že na planetě žijí skuteční pravěcí obři! Jejich první úlovek měl osmdesát metrů délku, dvacet výšku a dobře deset šířku.

Jenomže sotva ho ulovili, měli zase co dělat, aby uprchli! Zabité zvíře začalo totiž kolem sebe šířit odpudivý pach a jeho maso jako by se v něm vařilo!

Jeden z analytiků zjistil, že zápach obsahuje neuvěřitelně vysoké procento jedů!

Perry Rhodan, který jako poslední nasedl do šedesátimetrového záchranného člunu, se nyní zastavil ve výšce několika stovek metrů nad úlovkem a pozoroval neuvěřitelně rychlý rozklad zdechliny.

Pak i jeho člun následoval ostatní.

Propátrávali zelený koberec džungle. Pevné země tady bylo opravdu jen velice málo. Nicméně to nebylo na překážku, protože bude mnohem jednodušší získat molkex z močálu než z pevného podkladu.

Malý roj člunů letěl směrem k neznámemu cíli.

Světelné podmínky byly dobré. Na bezmračném, tyrkysovém nebi plulo malé žluté slunce. V dáli se však kupily zlověstné, temně okrové mraky. Planetu nazvali Giungla a vládla na ní snesitelná gravitace 0,8 g. Zatím však ještě nevěděli, jak rychle se otáčí kolem své osy.

Záchranné Čluny, které nyní sloužily jako průzkumné pro 1999 mužů a jednu ženu, se blížily k hradbě mraků.

„Co je to támhle vzadu vlevo?“ zeptal se Rhodan. Dosud si nikdo nevšiml temného tmavého pruhu.

„Roj tady počká,“ pokračoval Rhodan. „Podíváme se na to sami.“

Člun přidal na rychlosti. V nezměněné výšce se řítit nad rozlehlým močálem.

A pak už byli u cíle nad podkovovitým, zčásti holým ostrovem o délce zhruba osmdesáti kilometrů.

Člun ho obléтал.

„Jdeme níž,“ řekl Rhodan a ve výšce deseti metrů pak nařídil zastavit. Výhled byl možný pouze přes monitory.

Vtom se Rhodan otočil na pilota: „Všiml jste si?“

„Ne, šéfe, nic jsem neviděl.“

„Vraťte se zpátky ke skupině. Tenhle ostrov pro nás nepřipadá v úvahu. Viděl jsem tam kovobylky!“

Pilot zíral. Veškerý hovor na můstku ztichl.

Rhodan se usmál a vysvětloval: „Pánové, přemýšlejte. Nakonec jsme dokázali ERICA MANOLI-HO zbrzdit jen sedminou výkonu impulzních motorů. Loď se točila jako káča. Trezorové oddělení s prvními osmi kovobylkami bylo jen stopadesát metrů od vnějšího povrchu lodi. Lze si snadno představit, že se kovobylky prožraly ven a vyhodilo je to na planetu. Pilote, předejte tuto informaci ostatním členům. Ať posádky počítají s kovobylkami všude na planetě.“

„Pěkné vyhlídky!“ zamumlal pilot a zapnul vysílačku. Pak informoval o šéfově pozorování ostatní.

Půl hodiny po útěku přistálo pět člunů na malé náhorní plošině, porostlé stromy jenom z jižní strany.

Muži propátrali okolí, zda nenarazí na kovobylky. Po krátké době se zdálo, že tady budou před všežravci v bezpečí.

Důstojníci rozdělili mužstvo do pracovních skupin. Perry Rhodan svolal chemiky, biology a botaniky. Společně s nimi nasedl do jednoho člunu a vzlétli.

Mezi dvěma tisícovkami lidí byli dva, kteří se hledali, až se našli: Evyn Mollová, novinářka z Terrania Post a poručík Bili Ranisey. Jeho zranění ve tváři už byla téměř vyléčená a až na zmačkanou uniformu vypadal jako

dřív.

Evyn Mollová byla vyčerpaná. Náhlé přistání a útěk do bezpečí se na ní podepsal. Ovšem jakmile znovu spatřila Billa Ramseye, oči se jí rozzářily a ptala se: „Kdy opustíme tuhle děsivou planetu, Bille? Víš to?“

„Ano,“ řekl s jistotou. „Odstartujeme, jen co budeme mít na palubách tolik molkexu, kolik uvezeme.“

„To zase uvidím ty strašné potvory, Bille?“

Objal ji. „Proč na to myslíš? Měj raději oči dokořán a sbírej materiál, se kterým budeš moci překvapit svého šéfa. Jsem přesvědčen, že s tímhle uděláš kariéru.“

„Ale co ty, Bille? Go bude s tebou?“

„Nic. Možná, že budu převelen zpátky na mateřskou loď. Kdo ví.

Ale to všechno není důležité. Nejdůležitější je, abychom teď z Giungly dostali na Zem co nejvíc molkexu, protože jinak nám nehrozí, že bychom příliš zestárli.“

„Co to říkáš, Bille?“

„Mluvím o Bluesanech. Pokud zvítězí, převálcují nás, když si vzpomenu, co jsem navykládal hloupostí...“

„Už o tom nemluv. Měla jsem k tobě být upřímnější, Bille.“

„A já jsem si neměl pouštět hubu na špacír. Před chvílí jsem poslouchal hyperhlášení. Ve shluku Hiesseho se už brzy rozhodne, ale zcela jistě ve prospěch Bluesanů, přestože tam operujeme s větším množstvím lodí než oni. A já pitomec jsem ti řekl, že B-hormon vyrábíme na Zemi, na Aralonu a Arkonu III a tys to pochopitelně zveřejnila v Terrania Postu. Pokud se na základě téhle informace něco stane... pak možná tyhle tři planety rázem zaniknou.“

„Musíme doufat, Bille, doufat!“

Usmál se.

„Zasloužíš si pusu, ale ne tady, dostaneš ji později...“

Vtom se v jejich blízkosti vynořil někdo, koho Bili v dívčině blízkosti nerad viděl: poručík Multon.

„Ramseyi, hledá vás major Etele. Je támhle vzadu.“

„Díky,“ odsekl Bili Ramsey. „Vy půjdete se mnou, že?“

Multon se snažil vypadat lhostejně. „Moje skupina jde do akce až za dvě hodiny. Vás ale major hledá už půlhodiny!“

On chce zůstat s Evyn sám! Zlostně si pomyslel Bili Ramsey, ale svou žárlivost nedal najevo. Kývl Evyn na pozdrav a odcházel za majorem.

Bully si v životě nepřipadal tak opuštěně jako teď. Klidně mohl počítat, že svého přítele Perryho Rhodana už nikdy neuvidí. Už uplynulo příliš mnoho dní od chvíle, kdy přišlo poslední vysílání z paluby ERICA MANOLIHO ze

shluku Hiesseho.

Kolem deseti tisíc průzkumných lodí Explorerů pátralo po šéfovi v neznámých končinách Mléčné dráhy, každou hodinu přicházel souhrn hlášení, ale všechna se dala vyjádřit jedinou větou: šéf zatím nenalezen!

Z jiných sektorů Galaxie přicházely informace s vojenskou tematikou. Válka z Galatasany zuřila na všech frontách. . . a všude neúspěšně.

Před dobře dvaceti hodinami Bluesané přivedli do boje i své zkolonializované národy. Příslušníci zotročených planet se především starali o odvoz poškozených lodí Impéria a zůstávali v týlu. Tím pro Galaktickou Alinaci vyvstalo nové nebezpečí!

Jakmile se Gatasané zmocní většího počtu lodí protivníka, budou mít možnost studovat široké spektrum zbraní a vybavení palub bojových křižníků Impéria.

Bully stál před čtyřdimenzionální mapou a zamyšleně si ji prohlížel.

V hvězdokupě M13 byly evaku-ovány obydlené světy! A ne všude se dařilo zachránit všechny obyvatele!

Strašlivá válka nezpůsobovala jen velké materiální ztráty, ale i obrovské ztráty na životech a to bylo něco, čemu chtěl Perry Rhodan vždy a za všech okolností zabránit!

Na to teď Bully myslel. A v této souvislosti spatřil v duchu tvář jednoho mladého vědce.

Odspěchal k psacímu stolu. Spojil se s hyperkomovou stanicí Terranie. Požadoval Aralon v soustavě Kesnar, třicet osm světelných let od M13, a požadoval okamžitý rozhovor a panem Tyllem Leydenem.

Spojení s Aralonem přišlo bleskově, ale Tylla Ley děna nemohli nikde najít. Hledali ho v podzemních výzkumných sálech, hledali ho v kanceláři. Marně!

„Naléhavé!“ volal araský spojař z velké stanice. „Maršál zuří!“

Ale Tyli Ley den nebyl nikde k nalezení.

Vtom jeden z kolegů dostal nápad.

Nechal se spojit s kantýnou.

A Tyli Leyden tam opravdu byl!

Reproduktory přehlušily veškerý hovor: „Pane Leydene, maršál Bull s vámi nutně potřebuje mluvit. Prosím, ohlaste se na hlavním kanále!“

Když má člověk k jídlu Brada-Jono, pak se to musí jíst teplé, protože jinak by to vůbec nechutnalo.

Tyli Leyden si nechal k snídani naservírovat Brada-Jono. Snídaně představovala jeho hlavní jídlo. Služební plán mu na ni vymezoval 45 minut. Nyní z nich uplynulo 13 minut. Následujících 32 minut se tedy mohl považovat mimo službu.

Tyli Leyden se neohlásil!

V kantýně tím způsobil mírné vzrušení.

Jedl a jedl s chutí.

„Leydene, tak se přece ohlaste!“ ozval se kolega od sousedního stolu.

Leyden se však nenechal rušit.

„Leydene!“ znovu ho vyzýval soused. „Vy to přeháníte! Nahlásím vás státnímu maršálovi, jestli se mu hned neozvete sám!“

Leyden jedl dál. Čím mu ten muž vyhrožoval, to splnil. Na velkém monitoru se objevila maršálova tvář. Leydenův kolega vysvětlil situaci. Ale byl překvapen Bullyho reakcí: „Cože? Leyden snídá? Dobrá, tak ať se mi ozve za půl hodiny.“

A přerušil spojení.

V duchu se však musel smát. Ten Leyden se snad nikdy nezmění! To, čeho tento mladý fyzik docílil na Imposu, bylo 'skutečně impozantní. Ovšem co se týče B-hormonu, tam se zatím nedostal dál než kolegové.

V kantýně na Leydena zírali jako na zjevení. Nikdo tomu nerozuměl.

Leyden si strčil poslední kousek Brada-Jona do úst. Chutnalo výborně.

„Jednu kávu!“ zvolal pak.

Pak si přečetl poslední vydání Terrania Postu, dopil kávu, vstal, odešel z kantýny a v kanceláři navázal spojení s Bullym. „Chtěl jste se mnou mluvit, pane.“

„Je od vás milé, Leydene, že jste se ozval,“ odvětil Bully s mírnou ironií v hlase. „Ale přejděme k věci. Jaký je váš názor na syntetický Bhormon? Dokážeme mu vnutit požadované paravlastnosti?“

„Ano, pane, podaří se to! Otázkou však je, kdy najdeme chybu. Buď vězí v našich propočtech nebo jsme ji udělali v předpokladech.“

Bully se zarazil. „Chcete tím říct, že řešení je jenom technickým problémem?“

„Ano! Šéf Labkaus navázal spojení mezi všemi týmy všude v Impériu, kde se zabýváme problémem syntetického

B-hormonu. Hledáme chybu.“

„Potřebujete víc lidí?“

Leyden se na maršála zamyšleně

zadíval a pak řekl: „Kdyby bylo po mém, já bych na to nasadil několik tisíc vědců a všechny volné počítače!“

„Dobrá, ale vraťme se ještě jednou k mé otázce: jste si jist, že to půjde? Že se jenom někde udělala chyba?“

„Ano, pane.“

„Dobrá, zařídím vše potřebné.“

Planeta Giungla stavěla před trosečníky řadu problémů. Třetího dne po

zřícení nenašly pátrací jednotky ještě žádnou jedlou rostlinu. Zato se však setkávaly s rostlinnými příšerami, které představovaly skutečnou hrozbu. V močálech se to jen hemžilo obřími potvory.

Večer třetího dne učinila pátá botanická jednotka toužebně očekávaný objev. V močálech rostly plovoucí zelenavé rostliny s mohutným kořenovým systémem. Kořeny neplnily opěrnou funkci -rostlina neměla kontakt s pevnou zemí. Vědci podrobili analýze právě tyto dužnaté kořeny.

Bylo v nich vše, co lidské tělo potřebuje k životu.

Čtvrtého dne dostaly dva tisíce lidí na Giungle nazelenalou kaši, která chutnala trochu přesolené, ale odpoledne už nikdo neměl hlad. Tento překvapivý symptom zaujal chemiky a biology. Hned se vrhli do luštění záhady plovoucích rostlin. Navíc - když se ani čtyři dny po pozření prvních soust neukázaly vedlejší účinky,"uklidnili se i ti nejobojácnější.

Perry Rhodan nechal mezitím jedním člunem nepřetržitě hlídat místo, kam se zřítíla jejich loď.

Z mohutného terkonitového korpusu ERIC A MANOLIHO nezbylo nic. Padl za oběť žravosti kovobylek, které se už rozmnožily na statisíce.

„Musíme vyčkat," vysvětloval Rhodan, „dokud se invaze kovobylek nerozprostře na nejméně desetinu Giungly. Zatím je nebezpečné těžit molkek v místě, kde se zřítíla loď. Kovobylky by nás okamžitě našly. Molkexová vrstva není nijak rozlehlá. Čím rozlehlejší bude, tím silnější budou individuální hy-perimpulzy. Ze zkušenosti víme, jak citlivě na něj reagují přístroje Gatasanů. Jakmile zachytí tyto hyperimpulzy z míst, kam nevysadili žádného zralého Červouna, pošlou sem flotilu. Nemusím vám vysvětlovat, co s námi potom provedou.

Takže... zase jednou nás čeká zápas s časem!"

Hyperimpulzy molkexu byl den ode dne silnější. Rhodan musel bohužel konstatovat, že se kovobylky na Giungle pohybují pomaleji než bylo obvyklé.

Bylo to tím, že tu nacházely větší množství potravy?

Atlan vyvinul novou taktiku proti Bluesanům a vysvětlil ji jednotlivým velitelům Štábu a flotily.

V případě útoku Gatasanů se podle tohoto plánu měly lodě rychle stáhnout, vnořit se do lineárního prostoru a ztratit se. Tím by útok Bluesanů odezněl. Aby se však zabránilo jejich dalšímu pronikání do M13, navrhl Atlan šéfům flotily, aby se lodě vrátily z lineárního prostoru zpět do normálního prostoru a aby se vši vehemencí útočily na koloniální nákladní jednotky, které měly pro Gatasany sbírat poškozené lodě Impéria.

Atlan si plně uvědomoval, že tento jeho plán vykazuje i značné nedostatky.

Pokud Bluesané připustí a dovolí ničení týlových jednotek, mohou Pozemšťané klidně počítat s brzkým zánikem M13.

Někteří velitelé vyslovili své námitky, ale nikdo nenavrl nic, co by slibovalo úspěch.

Sektor 7, který od propuknutí bojů zůstal téměř nepřetržitě ohniskem napětí a střetů, se znovu stal jevištěm mohutného útoku Gatasanů na kulovité křižníky Impéria.

Sektor 7 byl oblastí, ve které se zdržoval Atlan se svou vlajkovou lodí.

Přes hyperkom oznamoval: „Jednejte podle plánu!”

Nikdo nevěděl, co si Gatasané myslí, když se celá obří flotila Pozemšťanů dala, na úprk a mizela v lineárním prostoru. Někteří Gatasané pronásledovali prchající jednotky do chvíle, než se jim protivník před očima doslova rozplynul.

V lineárním prostoru nabíraly lodě Impéria okamžitě nový kurz a řítily se proti pozicím, na kterých operovaly Gatasany kolonizované národy. Sotva se vynořily z lineárního prostoru, zahajovaly palbu.

Boj byl okamžitě rozhodnut, i když se nechráněné lodě zkolonizovaných zoufale bránily.

Z celé velké jednotky sběračů zůstala zhruba pouhá osmina, když se z hyperprostoru vyřítila flotila Ga-tasanů, která původně chtěla zaútočit proti hvězdokupě M13 v sektoru 7.

Atlan znovu nedovolil přímý souboj. Znovu vydal rozkaz, aby flotila uprchla do lineárního prostoru.

Začínala se rýsovat první prohra Bluesanů: týlové jednotky byly natolik silně ničeny, že to ovlivnilo aktivitu bojových svazků.

Během těchto hodin, kdy posádky imperiálních lodí nabíraly novou naději, přilétaly z mezigalaktického prostoru fragmentální křižníky, aby se pokusily zachraňovat hořící planety, podpálené Gatasany.

Ve svém domově, na planetě sta sluncí, museli být Posbiové speciálně naprogramováni. Byli to sice bioroboti, a i když jim chyběl skutečný pud sebezáchovy, museli být zbaveni pocitového sektoru kvůli emocím.

Z M13 přicházely první zprávy. Mluvily o silných posbiovských svazcích, které se tam objevily. Fragmentální lodě podle všeho ne-zaútočily proti molhexovým křižníkům, ale přinutily je přerušit palbu.

Zprávy tohoto druhu se množily, až nakonec přišlo i hlášení jednoho z velitelů, který se stal očitým svědkem souboje posbiovských fragmentálních lodí s lodí Bluesanů.

Podle něho se jedna posbiovská loď přiblížila k bluesanské až na několik stovek metrů, ze všech stran se pak přibližovali další Posbiové a pak všechny lodě naráz zahájily palbu na bluesanskou.

Zbraně protivníka rázem ztichly. I když byly i dvě fragmentální lodě poškozené, Bluesané se dali na útěk!

Vyvstala nová naděje pro boj proti Bluesanům, ovšem dlouho nevydržela, protože ztráty mezi Posbii narůstaly velice rychle. Bluesané nakonec své lodě nechali rotovat a tím se Posbiům úspěšně bránili.

Den po prvních hlášeních o úspěchu už Posbiové svou novou taktiku zavrhlí.

-.Gatasané znovu zahájili palbu na obydlené planety M13 a spalovali jejich povrch. K smrti vystrašení lidé prchali na paluby přistávajících posbiovských lodí, ale těch, co přežili bylo jen málo...

Když k Allanovi opět dorazila zpráva o pokračujícím nelidském ostřelování planet ze strany Bluesanů, vzal si veškerou zbývající flotilu Impéria na povel sám.

Flotila na jediný rozkaz zmizela v lineárním prostoru, aby se vynořila v týlu nepřítelů a mohutným úderem smetla týlové flotily Bluesanů.

Pak se opět ponořila do lineárního prostoru a vyplula z něj v zádech bluesanské flotily, útočící na M13.

V následujících hodinách se stále více molkexových lodí stahovalo. Poprvé po několika týdnech flotila Impéria o něco postoupila.

Krátce před půlnocí standardního času už byla nálada na bojových lodích Impéria podstatně lepší. Jenom Atlan se nedokázal radovat. Bylo mu totiž jasné, že tenhle manévr už nezopakuje. Molkexové lodě se sice stáhly, ale jen proto, aby se soustředily na nový úder.

Část velitelů byla překvapena, když Atlan vrátil přímé velení flotily a znovu ho přenechal jednotlivým podřízeným.

Krátce nato si promluvil s Bullym.

„Nic nového, Atlane," řekl Bully. „Ani ohledně hormonu, ani ohledně šéfa." Dr. Ing. Labkaus rozrušeně vstoupil do kanceláře Tylla Leydena. „Už dvě hodiny na vás čeká hypertron, Leydene! Smím se zeptat jak si mám vysvětlit vaše chování? Nepožádal jste o hypertron na dnes na 16. hodinu? A kolik je hodin teď?"

Leyden se podíval na hodinky: „18.12."

„Leydene, vy..."

„Labkausi, zavřete dveře zvenku. Mám práci."

Labkaus, šéf všech pozemských expertů na Aialonu, si nemohl a nechtěl nechat takový tón líbit. „Nemyslete si, že hypertron během následujících tří dnů byt' jen uvidíte!" zvolal.

Vtom se země mohutně zachvěla. Kdesi v podzemních odděleních opět vybuchl oxid vodíku. Tak to tady chodilo už několik týdnů.

„Labkausi," prohlásil Leyden, „mám opravdu moc práce, ale pokud tady

chcete přespat, pohovka je v koutě."

Pět komand z posádek ERICA MANOLIHO a BABOTY pracovalo jako otroci. Každý vykonával svou povinnost, i Perry Rhodan, který vlastníma rukama vylamoval velké kusy molkexu z pomalu tvrdnoucí masy a házel je na dopravní pás. První administrátor si nevšímal zkoumavých pohledů, kterým jej častovalo okolí. Odpracovával si své penzum jako každý jiný-

Už třetí den dolovali molkex. Dnes večer měli společně odstartovat a vracet se na Zemi.

Na tyrkysové modrém nebi se opět stahovala nažloutlá mračna. Nezadržitelně se blížila tropická nepohoda.

Dva muži nepřetržitě sledovali oblohu. Dvacet mužů hlídalo okolí a vyhlíželo kovobytky. Občas se nějaká ukázala, ale zatím je stačili zneškodňovat palbou z ručních paprskometů.

Přišlo první varování z oblak. Během následující půlhodiny tu bude průtrž mračen.

Vtom zaječely reproduktory jednoho člunu: „Šéfe, hlášení z náhorní plošiny! Bylo zaměřeno osm nalétávajících molkexo-vých lodí! Šéfe, prosím, hlaste se!"

Rhodan toto hrozné hlášení očekával už od včerejška. Velké množství molkexu na Giungle doslova přivolalo Gatasany.

Když Rhodan vstoupil do člunu, zeptal se: „Kolik tun celkem máme?"

„5103 tuny, šéfe!" odpověděl mladý poručík, který kontroloval množství vytěženého materiálu.

Rhodan stál v malé spojové místnosti. Po normálních vlnách byl spojen s plošinou.

„Šéfe, osm bluesanských lodí letí mezi třetí a druhou planetu. Rychlost 0,3 rychlosti světla."

„Kolik času ještě máme?"

„Tak třicet minut."

„Vyhlašte poplach! Obsaďte oba čluny na plošině. My tam budeme za pět minut. Konec."

V následujícím okamžiku zmáčkl poplašné tlačítko. Víc toho nemohl udělat. Když opouštěl místnost spojařů, piloti už seděli ve svých křeslech. Zastavil se u vstupu. Ze všech stran se sbíhali členové posádky.

Naskočily impulzní motory,..

Čtyři minuty a osmadvacet vteřin po startu přistál člun číslo 5 na plošině těsně před skupinou lidí, kteří byli připraveni k nalodění.

Ze člunu číslo 1 přicházely nové přesnější hodnoty. Odhadem se dalo počítat, že se bluesanské lodě nad Giunglou objeví za dvaadvacet minut.

Pilot pětky ohlásil Rhodanovi, že je připraven ke startu. Trojka měla

problémy. Na palubě bylo víc molkexu než na kolik byla dimenzována. Část nákladu musela předat ostatním.

Když byla připravena ke startu i trojka, Rhodan vydal normálním palubním rozhlasem rozkaz ke startu. Souřadnice bodu, ve kterém se měly všechny čluny vynořit do normálního prostoru, byly stanoveny.

Čluny se vznesly.

Rhodan se podíval na hodinky.

Jedna věc mu dělala starosti: silné individuální vyzařování molkexu, který naložili na paluby člunů. Pokud Bluesané skutečně disponovali tak dobrými detekčními přístroji na molkex, pak je mohli snadno objevit a stopovat.

Blížil se okamžik, ve kterém chtěli opustit tento prostor. Člun číslo 1 měl nadále sledovat kurz gatasanských lodí. Vtom se ozval: „Šéfe, jedna z lodí mění kurz a pokouší se křížovat naši dráhu letu. Vstup do lineárního prostoru za 1 minutu 34 sekund. Molkexová loď pak od nás bude 8 světelných minut daleko, pokud bude udržovat stejnou rychlost.”

„Jak rychle letí nyní?” zeptal se Rhodan.

„0,76 rychlosti světla, pane.” Alespoň něco. Rhodan se usmál a přerušil spojem. Protlačil se mezi lidmi na můstek. Minul novinářku Evyn Mollovou, která stála mezi Ramseyem a Multonem. Ale teď nemyslel na osobní problémy posádky, jakkoli byly zřejmé. Musel myslet na vytěžený molkex a jeho individuální vyzařování, které mohlo Gatasanům posloužit stejně dobře jako naváděcí signály.

Tyli Leyden nemohl spát.

Během posledních dní toho na něj bylo moc. Byl přetažený. Galaktický lékař Pa-Doné mu nabízel lehké biologické sedativum.

„To mám polykat jedy?” vykřikl Leyden.

Ne, prostě nemohl spát. Musel pořád dokola přemítat, kde udělali chybu. Už nevěřil na omyl ve výpočtech. Provedl veškeré možné kontroly, ale chybu nenašel.

Nervózně se převaloval na posteli.

Bylo to konstantou 5-D, kterou vnucovali syntetické látky?

Co bránilo modifikaci atomových jader hormonu?

V myšlenkách si ještě jednou prošel veškeré experimenty s přírodní látkou.

Ze by byla chyba v používaném hypertronu?

Jedním skokem byl z postele venku. Zmáčkl tlačítko interkomu. Nechal se spojit se sálem, kde stál hypertron.

„Sakra!” hlesl. Nikdo tam nebyl. Přemýšlel. Kolega Hyde by to také mohl vědět.

Tri hodiny ráno...

Probudil ho.

„Ano... co se děje? Ach... jsem unavený..." zívál Hyde.

Leyden ho probral. „Hyde, je hypertron nastavený?"

„Nastavený?" nechápal Hyde.

„Ano, nastavený, seřízený, vyrovnaný nebo nanormovaný, jak chcete. .. rozumíte mi? Pracujeme s několika přístroji. Víte, jestli všechny hypertrony pracují ve stejné normě?"

Hyde opět zívá.

„Co já vím... tyhle nové přístroje... čert aby se v nich vyznal..."

„Takže vy to nevíte?"

„Ne, Leydene, nevím, dobrou noc. Tři hodiny ráno. To si fakt nezasloužím..."

Leyden se rychle oblékal. Pomocí antigravového výtahu sjel do podzemí a vyhledal sál s hypertronem. Vešel dovnitř a ohledával hypertron. Nikde žádné upozornění ani instalační návod. Ani u ovládacího panelu nic nenašel. Navázal spojení s hyperkomovou stanicí na Aralonu. Požadoval výzkumné středisko pro B-hormon v Terranii. Tam v této době pracovalo více než půldruhého tisíce vědců.

Spojení bylo aktivováno. Bez problémů ho přepojili. V Terranii byla jedna hodina po poledni.

„Tady Miklas."

Znali se od vidění. Mladý vědec v krátkosti vysvětlil, o čem mu jde a co chce vědět. Miklas mu třikrát skočil do řeči: „A sakra!" a potom dodal: „Leydene, myslím, že máte úlovek! Hypertrony jsou docela nové... já už taky přemýšlel, jakým způsobem jsou asi tak adjustovány... ale nevím to."

„Tak to se na to budeme muset zodpovědně podívat, Miklasi. Zůstaňte ve spojení. Já zavolám Arkon III, i kdyby mě to mělo stát padesát tisíc solarů. Zůstaňte na spojení."

Trvalo čtvrt hodiny, než Leyden na Arkonu III našel toho správného muže. Leyden mu přednesl svůj dotaz. Muž jménem Houston z Arkonu III měl na příjmu zároveň i Miklase.

„Tak se tedy podíváme na vibrační dobu hypergravitační amplitudy!" navrhoval.

Ale to se Miklasovi a Leydenovi nelíbilo.

„A když adjustujeme naše hypertrony na konstantu 5 D přírodního B-hormonu?" zeptal se Leyden. „Máte ty časy v hlavě?"

„To byste toho po mně chtěli trochu moc," zavrčel Houston.

„Já přece nejsem pochodující učebnice jako vy, Leydene!" vyčítavě poznamenal Miklas. „Ale nápad to je. Zkusím to..."

„Výborně!" zvolal Leyden do propasti v prostoru a čase. „Na Aralonu momentálně vládne kocovina z neúspěchu. Neustále to tady vybuchuje."

Nemohu proti tomu nic dělat. Jak to vypadá u vás, Houstone?"

„Já tady svůj tým ještě mám. Souhlasím, Leydene. Nastavím hypotron na amplitudu konstanty 5 D. Jsem opravdu zvědav, co nás pak bude čekat."

Tým bylo spojení ukončeno.

Stálo padesát tisíc solarů.

V Terranii zahájili první pokus s ad-justovaným hypertronem zrovna ve chvíli, kdy do sálu vstoupil Reginald Bull.

Nevěděl nic o rozhovoru mezi Arkonem III, Aralonem a Zemí. Ale cítil napětí, které v sále vládlo a bylo silnější než dny předtím. Byl už poněkolkáté, ale přesto zůstal déle než měl v úmyslu. I když ho tlačil čas. , Pokus nasytit umělý B-hormon na pětidimenzionální bázi se zdařil. Kontrolní pokus to nyní měl prokázat.

Bully se nenápadně zdržoval v pozadí.

Test byl zahájen. Energetické ochranné pole chránila vědce před explozemi. Miklas, který stál sám před malým ovládacím panelem, promlouval jako automat. Přesto Bully cítil napětí, které přecházelo zčásti i na něho.

V duchu se ptal, co se to tu může dít nového.

„Sto procent! Míšení ukončeno!" řekl Miklas.

„Odolné vůči otřesům!"

Dosud ještě nikdo neměl šanci něco takového říct! Ještě nikdy směs neobstála vůči otřesům!

A nevybuchla!

„Test na údery!" požádal Miklas.

Bully pozoroval dění stejně napjatě jako všichni ostatní... a vtom se sálem rozlehl naprosto nevědecký řev: „Hotovo! Zatraceně, dokázali jsme to! Hotovo!"

Vzali Miklase na ramena a vítězoslavně ho nosili po sále. Nikdo se nestaral o jeho protesty. Trvalo dlouho než si experti uvědomili, že je tam přítomen maršál Bull.

Bully se šťastně usmíval. Mezi jásajícími vědci se cítil mladě. Svým nenapodobitelným bezprostředním způsobem přistoupil k Miklasovi, který měl zase pevnou půdu pod nohama, popadl ho za pravici a řekl: „Gratuluji, Miklasi! Panebože, to je ale krásný den!"

Ale Miklas nepřijímal žádná blahopřání. Naopak - vrtěl hlavou. „Mně negratulujte, pane... mně ne... já..."

V sále náhle zavládlo takové ticho, že by člověk slyšel upadnout špendlík.

Bully na něj tázavě pohlédl.

„Pane, kolega Leyden, který pracuje na Aralonu..."

„Cože? On?" nechápavě vyhrkl Bully. „Zase on? To on našel tu chybu?"

Miklasi, honem, ven s tím!"

„Pane, vy něco víte?" vykoktal vědec.

„Vím," odpovídal Bully, „že Leyden věřil v nějakou zásadní chybu, která ale neměla mít nic společného se samotnými propočty... ale moment! To vy jste přece právě provedl pokus, který se zdařil! Tak ven s tím!"

Miklas spustil. To, co říkal, bylo novinkou i pro jeho kolegy.

„Dobrý Bože," poznamenal jeden z přítomných, „jak jen na to Leyden přišel?"

Ano, pomyslel si v duchu Bully, jak na to mohl přijít? Ovšem u Leydena to není poprvé, že objevil správnou cestu k cíli právě on.

„Kdybych teď měl půl kila molkexu, pane mohl bych vám předvést, jak se molkex začne vařit, jak zkapalní a tak dále, ale my ho nemáme ani gram!"

Rázem si Bully zase vzpomněl na Perryho Rhodana. Jeho přítel se ztratil právě při pokusu získat molkex.

Bullymu se vnucovala celá řada otázek na Miklase, když vtom se z interkomu ozvalo: „Pan Houston z Arkonu III naléhavě žádá pana Miklase k rozhovoru!"

„Pane Bulle, to bude určitě další

dobrá zpráva, prosím, omluvte mě na okamžik."

Nemýlil se, protože Arkon III sděloval kolegům, že se jim pokus také podařil. „Ale nemáme ani gram molkexu, abychom mohli provést poslední důkaz! Miklasi, jak jste na tom vy? Nemohli byste nám menší množství přenechat?"

V celém Impériu už ale nezůstal ani gram!

Miklas si znovu promluvil s Reginaldem Bullem. Otevřeně přiznal, že by osobně nikdy nepřišel na nápad, že by chyba snad mohla vést v hypertronu samotném.

„Hm," přikývl Bully. „Vy jste Leydenův přítel?"

„Ne, pane. Proč? Známe se jen letmo. Aha, vy myslíte...('

„Ano, to si myslím," řekl Bully. „A pokud vás to zajímá... tak Leydenův poslední šéf žaloval vašeho kolegu před čestným soudem. Tvrdil, že Leyden nic neumí a že to je intrikán."

Miklas se rozesmál. Bully ho poplácal po ramenou a řekl: „Fajn, Miklasi, lepší odpověď jste mi nemohl dát. Ovšem nakonec ještě jeden tip pro vás: Než zavoláte kolegu Leydena, zjistěte si nejdřív, jestli zrovna nesnídá. On si pak nebere servítky a nechá čekat i mne. Ovšem dnes se nám přece-jen vskutku postaral o dobrou náladu..."

Bully se obrátil, ale neudělal ještě ani tři kroky, když se rozletěly dveře a službu konající spojař zvolal: „Pane, dorazila pro vás zpráva! Šéf se vrací na Zem! Přiváží molkex a..."

Bully se šťastně usmál a málem mu vyhrkly slzy.

Superobří křižník DONAR přistál na kosmodromu v Terranii. Z paluby proudily čtyři tisíce členů posádky ERICA MANOLIHO, BA-BOTY a DONAR.

Přistávání vesmírných lodí bylo v Terranii všední záležitostí, jenomže dneska tomu bylo jinak.

Objevil se tu i tisk, ale ne zrovna kvůli Rhodanovi jako spíš kvůli jedné mladé novinářce, která přiletěla spolu s ostatními.

„Ne, já nikam ven nejdu,“ bránila se Evyn Mollová, když zaslechla, kdo na ni venku čeká. „Počkám tady, dokud neztratí trpělivost a neodejdou.“

Perry Rhodan, který stál za ní, se nahlas zasmál. „Moje milá slečno, tohle je cena, která se platí za to, že je člověk ve středu zájmu. Vzmoužte se a jděte za nimi!“

Ale Evyn Mollová měla svou hlavu. Nepomohlo ani naléhání Billa Ramseye.

Poručík Multon měl se svým návrhem větší štěstí. Jako by náhodou se zdržoval v její blízkosti:

„Smím vás vyvést ven nouzovým východem, slečno Evyno? Slibuji vám, že tam nebude žádný reportér, který by vás zdržoval.“

Oči se jí rozzářily. Nadšeně se usmála.

„Tak to se mi líbí, pane Multone. Doprovodíte mě?“ řekla, zavěsila se do Multona a odcházel.

Bili Ramsey zůstal stát jako opařený. Po chvíli se pohnul a mlčky kráčel za Prvním administrátorem. Krátce před výstupem šéf prolomil mlčení. „Major Eyko Etele vám vystavil skvělý posudek, poručíku. Zapomeňme, co se stalo. Chtěl byste zpátky na svou starou loď?“

Bili Ramsey na okamžik zapomněl i na svou žárlivost.

„Ne, pane. Ale rád bych vyslovil jedno přání.“

„Prosím!“

„Rád bych sloužil pod majorem Etelem.“

„Tak se u něj rovnou hlase. Pokud vím, zůstal na můstku a debatuje s velitelem lodi DONAR.“

Ramsey provedl čelem vzad. O několik minut později se Perry Rhodan postavil před televizní kamery. Odpovídal přátelsky, zdvořile, ale většinou pomocí nic neříkajících slov. Po pěti minutách se lovcům zpráv omluvil a nastoupil do připraveného kluzáku, na jehož palubě na něj už čekal Bully. Sotva Rhodan nastoupil, jeho starý přítel na něj vyjel: „Tak tohle bylo naposledy, Perry! Panebože, vždyť já už myslel, že tě snad už fakt nikdy neuvidím!“

Rhodana potěšilo, že jsou lidé, kteří ho postrádali. Zatímco se na Bullyho

usmíval, zeptal se: „Copak jsem neoznámil, že se na určitý čas odmlčím a že se pak znovu ozvu? A že nebudu na žádná vysílání reagovat? Akci Explorerů ve shluku Hiesseho jsi neměl nařizovat. Ale vraťme se k všedním záležitostem: Jak vypadá situace?"

„Skvěle, Perry, pokud nepočítám zákeřný Akonany. Výzkum B -hormonu je uzavřený. V okamžiku, kdy začalo několik tisíc vědců požadovat molkek, jsi přiletěl a přivezls ho. Kolik ho máš?"

„Něco kolem pěti tisíc tun. Hm, tlouštíku, je situace v Impériu vážně tak báječná jak tvrdíš? Já už mluvil s Atlanem. Ten maluje budoucnost mnohem temněji. A co jsem od něj slyšel o Akonanech je vysloveně katastrofa!"

Bully zaúpěl: „Až si přečteš hlášení, napadnou tě ještě docela jiný slova, Perry!"

Velká Rada Akonu neodpověděla ani na třetí varování Prvního administrátora Perryho Rhodana. Stejně tak ignorovala notu, ve které Impérium požadovalo propuštění tří agentů Galaktické rozvědky.

Pozemští vyslanci na Sphinxu posílali Rhodanovi během posledních dnů jenom zprávy, které hovořily o zrádných vztazích mezi Akonany a Bluesany.

Ihned po návratu z Giungly Rhodan odeslal na Sphinx šéfa jednotky mutantů Johna Marshalla, aby si tam utvořil přesný obraz o dění.

Marshall vstoupil na výsostnou půdu Akonu s diplomatickým pasem v kapse. Jeho přilet byl oznámen akonské Velké Radě.

Večer už byl Marshall pohřešován. Na volání neodpovídal. Velká Rada tvrdila, že neví, kde se John zdržuje a tvrdila, že proti němu nepodnikla žádné kroky.

Ve 21 hodin standardního času byl o Marshallově zmizení informován i Perry Rhodan. Několik minut předtím se radiové strážní službě podařilo dešifrovat tajnou zprávu, kterou Akonané poslali Bluesanům. Z jejího obsahu vyplývalo, že během krátké doby bude evakuováno na sto kyslíkových světů a že tyto světy budou přenechány Gatasanům.

Na Rhodanovi vůbec nebylo vidět, co všechno musel během uplynulých dní prodělat. Přecházel po pracovně a přemýšlel. Bully s Mercantem seděli u konferenčního stolu a čekali. Po několika nekonečných minutách to však Bully nevydržel a vyhrkl: „Poslal bych na ty mizery deset imperiálních křižníků a Velký Radě bych pak pod nátlakem rozkázal, aby nám vydali naše tři agenty a aby okamžitě přerušili kontakt s Bluesanama a..."

„Deset lodí nepřichází v úvahu!" skočil mu do řeči Rhodan. „DO-NAR musí stačit! Ty budeš řídit akci, tlust'ochu. Gucky, Fellmer Lloyd a Ras Čubaj poletí s tebou. Dvacet minut před přistáním DO-NAR na Sphinxu se o vašem přiletu dozví i Velká Rada. Až budeš Velké Radě předkládat naše

ultimátum, naši tři mutanti ať se neukazují."

„Na co mi vlastně budou?" bránil se se Bully. „Nepotřebuju žádný ochránce!"

„To tvrdil Marshall také. Doufám, že na tebe na Sphinxu nikdo nezaútočí, ale od té jejich Rady se dá čekat všechno."

„Ale stejně... to budu mít tu slavnou trojku pořád v zádech?"

„Oni tam letí vysvobodit naše muže z akonského zajetí! Budou muset najít Marshalla. Doporučuji využít individuální pátrač. Pokud se Marshall zdržuje na Sphinxu, tenhle přístroj ho s jistotou najde. Přirozeně, že DONAR bude ve stálé bojové pohotovosti a že poletí plně vyzbrojen. Text ultimáta bude hotov za hodinu. Mohl bys pak už být na palubě DONAR?"

„Jo. Ale slibuju ti, Perry, že si se

mnou ta mizerná akonská Velká Rada sakramentsky užije!"

Rhodan přikývl.

„Klidně smíš řídit, Bully. Sám uvidíš, jak daleko můžeš jít. Ale nemyslím si, že tím něčeho dosáhneš."

„Uvidíme, Perry. Mám dotaz: Jak zareaguješ na informaci, že DONAR na Sphinx zničila všechny transponderové stanice?"

Rhodan odpověděl bez zaváhání: „Pokud přitom nezahynou žádní lidé, pak bych za určitých okolností jednal stejným způsobem. Mám ti to říct ještě jasněji, Bully?"

„Takže počítáš i s možností, že se Akonani pokusí mě zajmout, zlomit alianční smlouvu a nakonec se zmocnit i křižníku DONAR?"

„A co bys čekal od vlády, která se chystá dát Gatasanům sto planet a přivést nám tak našeho největšího nepřítele až přede dveře?"

„Fajn, Perry, za půl hodiny jsem na palubě."

Šéf rozvědky Mercant celou dobu mlčel. Váhal, jestli má namítnout, že Bully možná není zrovna tím nejlepším vyslancem. Bully totiž nikdy nebyl dobrý diplomat.

Dr. Ing. Labkaus shromáždil tým Tylla Leydena ve své kanceláři a pozorně naslouchajícím mužům pak přednášel.

První část jeho přednášky zněla neuvěřitelně.

Gatasané údajně zničili Aralon!

Začal tímto tvrzením a vysloužil si jenom lítostivý úsměv několika kolegů. Nad Aralonem se totiž dosud neukázala ani jedna molkexová loď!

Labkaus pokračoval: „Hypotézu o zničení Aralonu vyslovil Nathan, počítačový komplex na Měsíci. Následná kontrola prokázala správnost tohoto tvrzení."

Jeden z expertů pozlobené vykřikl: „To jste nás sem zavolaal a zdržujete nás jenom proto, abyste nám vykládal takové nesmysly? Vždyť Aralon funguje

a nikdo tam neviděl nepřítele!"

Jenom Tyli Ley den nijak nereagoval. Stál vzadu a upřeně se díval na jedno místo na zdi.

Labkaus klidně pokračoval: „Také jsem to zpočátku považoval za nesmysl, ale přece jen jsem se zamyslel.

Stalo se následující, pánové: Gatasané zaútočili proti soustavě sedmi planet ve hvězdokupě M13.. Čtvrtá planeta má až na rozdíl několika tisíc kilometrů stejný odstup[^] od svého slunce jako Aralon ke slunci Kesnar. Zmíněný svět byl kyslíkovým a měl hustou síť měst, jako na Aralonu.

Gatasané ho zřejmě považovali za Aralon. Jinak nelze jejich chování vysvětlit, protože planeta byla

všude zničena do hloubky tří kilometrů!

Útok nezpůsobil ztráty na lidských životech, protože planeta byla již před třemi tisíci lety vylištěna a od té doby patřila k izolovaným světům.

Vidím, že se můj kolega astronom Leyden soucitně usmívá. Já vím proč.

Pánové, zapínám projekci a přenesu galaktické souřadnice Aralonu a zničené čtvrté planety. Pozor, projekce!"

Sledovali záznamy a pozorovali je. I laikům bylo najednou jasné, co se tady stalo: Gatasané se jednoduše spletli.

, Je to tak!" řekl Labkaus. „Tomuto omylu Gatasanů a šťastné náhodě vděčíme za život.

Proto také šéf nařídil, aby se veškerá hormonová výzkumná a výrobní zařízení demontovala ze Země a Arkonu III a aby byla převezena sem na Aralon. Před hodinou sem také dorazil poslední náklad molkexu. Všechno, co Šéf přivezl, je tady na Aralonu.

Takže proto jsem vás sem svolal a také proto, abych vám tlumočil Šéfův příkaz, že všichni co jste tady, se s okamžitou platností stáváte vedoucími jednotlivých specializovaných výzkumných oddělení."

„Díky, já to neberu!" podotkl Leyden a Labkausa tím pochopitelně překvapil.

V tu chvíli se zachvěla podlaha. Že by další exploze po pokusu?

Labkaus ji nijak nekomentoval. Spíš se snažil přesvědčit Leydena.

„Ale proč se musím stát vedoucím oddělení?" protestoval mladý vědec. „Já si nechci hrát na Šéfa. Když si vzpomenu na Impoz... ne, nechci. Rád se budu věnovat studiu účinků B-hormonu na oxid vodíku, ale šéfovat tomu nechci."

Rozletěly se dveře. Nějaký muž strčil dovnitř hlavu a zvolal: „Leydene, vaše látka explodovala!"

„Která?"

„Váš zázračný vodíkový superoxid!"

Leyden se zarazil. „To přece není možné... hm, byl někdo zraněn?"

„Ne," odpověděl kolega. „Ale laboratoř 156 vypadá jako bojiště. Vybuchlo tam sto litrů."

„To musela být pořádná rána.

Labkaus si opět vzal slovo: „Chyba musela spočívat v modifikaci B-hormonu!" poznamenal.

„Když myslíte... prosím," odpověděl Leyden. „Budu ve své kanceláři."

Nikdo ho nezdržoval. Ale jakmile odešel, jeden z jeho nejbližších' spolupracovníků podotkl: „Je nesnesitelný. Někdy prostě vůbec nechápu, jak je možné, že mívá ty svoje geniální nápady."

„Tak to tedy nejste sám," potvrdil Labkaus.

Evyn Mollová měla noční službu v redakci Terrania Postu společně s McCormickem.

Když se ozval videofon, domnívala se, že to bude někdo z obřího redakčního komplexu, ve kterém ve večerních hodinách vládl nejčilejší ruch.

Ozvala se centrála.

„Ano?" zeptala se Evyn a hádala, jestli jí nevolá Bili. Od chvíle, co společně s poručíkem Multonem odešla z lodi zadním vchodem, už Ramseye neviděla. Neuměla si jeho chování vysvětlit. Nenapadlo ji, že by mohl na kolegu Multona žárlit.

„Slečno Mollová, chce s vámi mluvit šéf," řekla dívka z centrály.

„Šéf. . .?" divila se. Šéfredaktor jí přece mohl zavolat přímo. . . „Ale? To jste vy, pane Rhodane?"

Tenhle šéf!

První administrátor!

V mžiku se jí rozbušilo srdce a cítila ho až v krku. Přepadl ji strach o Billa Ramseye. Najednou měla pocit, že ví, proč se Bili na tak dlouho odmlčel. Asi se mu něco stalo.

„Dobry večer, slečno Mollová. Vy se mně snad bojíte?"

„Stalo se něco poručíku Ramseyovi, pane?" vyhrkla dívka.

„Ne. Pokud vím, tak ne. Aha, už chápu. Vypadá, to, že jste Billa dlouho neviděla, že?"

Dokázala jenom přitakat. Najednou si připadala jako hloupá školačka.

Rhodan však přešel její rozpaky. „Slečno Mollová, četl jsem váš článek o Giungle. Je stokrát lepší než váš seriál před týdně. Zřídka kdy jsem četl tak živou a zajímavou zprávu o životě na palubě vesmírné lodi. Proto vám volám. Za půl hodiny startuje křižník DONAR. Poletí k Modré soustavě, k vládní planetě Sphinx. Let bude pravděpodobně nebezpečný, ale zároveň může být historicky důležitý. Mám pro vás následující nabídku: chcete se

účastnit tohoto letu jako oficiální host naší vlády a korespondent Terrania Postu?"

„Pane, já...?“ zalapala po dechu.

„Takže ano, slečno Mollová?“

„Pane, nejraději bych vám radostí skočila kolem laku!“

Rhodan se zasmál.

„Tohle raději dopřejte svému poručíkovi. Start je za půl hodiny!“ a vypnul spojení.

Evyn Mollová na nic nečekala a začala bleskurychle balit.

Znovu se ozval videofon.

„Ano?“ zeptal se McCormick. Na monitoru poznal Billa Ramseye. Chtěl mluvit s Evyn.

„Nemá čas, pane Ramseyi, zavolejte zítra nebo pozítí...“

„Ale vždyť ji vidím v pozadí!“ vypěnil Ramsey.

„Přesto nemá čas, pane Ramsey. Konec!“

McCormick vypnul spojení.

„To jste neměl,“ vyčítala mu Evyn. „Ráda bych s ním pár slov prohodila...“

„Až se vrátíte ze Sphinxu, slečno. Doprovodím vás na střechu ke kluzáku.“

Rychlý kluzák odvezl novinářku ke kosmodromu. Tam musela přesehnout. Civilní kluzáky nesměly létat do vojenského sektoru.

Evyn se nerozhlížela kolem sebe a tak neviděla, kdo všechno sedí v tento teplý letní večer na terase. Neviděla tudíž ani mladého poručíka, který vstal od stolu a mával na ni. A navíc tomu náhoda chtěla, že se při nastupování do lodi znovu octla bok po boku vedle poručíka Multona.

„Dělá ze mně blbce!“ žárlivě poznamenal Ramsey a znovu se posadil ke stolu. Pak tupě zíral před sebe. Když pak o pár minut později křižník DONAR odstartoval a stoupal k nebi, poručík mu nevěnoval už ani pohled. Gucky zamrkal na vstupujícího Bullyho. Myšob seděl Evyn Mollové na klíně a nemínil se odtud hnout. Dívka ho drbala.

Bully však ostře vyjel: „Poručíku Gucku, musím s vámi mluvit.“

Ale poručík Guck nehodlal poslechnout.

„Slečno Mollová, shod'te toho otrapu na zem!“ radil Bully.

„Ale, pane Bulle, co to děláte?“ vyděšeně se zeptala Evyn, když se maršál najednou odlepil od podlahy a mával rukama, aby chytil balanc. Ještě nikdy neviděla člověka, který by se vlastními silami vznášel.

Telekineze ji nenapadla a netušila, že za tohle může ten malý chlupatý myšob, kterého chovala na klíně.

„Gucky, okamžitě toho nech!“ křičel Bully.

Myšob ho spustil k zemi a zamrkal. Pak se rozloučil s Evyn a následoval Bullyho na chodbu. Byl samá otázka: „Co budeme dělat s tím individuálním

pátracím přístrojem, Bully?"

„Budeme s ním hledat Johna," odpověděl Bully, „a tři další agenti rozvědky, kteří sedí někde na Sphinxu za energetickými stěnami. Ale nejdřív ze všeho musíme zjistit, jak se k nám budou na Akonu chovat, až u nich přistaneme. A přistaneme za jedenáct hodin. Navrhuju, abychom se na to šli vyspat."

Tyli Leyden skrýval neklid. Rozpad modifikovaného superoxidu vodíku mu dělал víc starostí než kolegové tušili. Ale musel pokračovat v pokusech. Byl prvním, kdo

se odvážil provést pokus s 50 kilogramy molkexu najednou. Ovšem neprováděl ho v podzemí, protože znal driveefekt. Tri pracovní roboti mu vynesli molkex a sadu drahých přístrojů na povrch planety.

Tam už na něj čekali tři hyper-spojoví technici. I oni meh' roboty a rozsáhlý přístrojový park.

Na kosmodromu stál nastartovaný vesmírný člun. Kromě posádky v něm bylo pět dalších hyperspojových expertů a odborníků na zaměřování.

B-hormon se roztékal po padesátikilogramovém molkexovém kuse, který visel na řetěze, zavěšený na primitivní trojnožce. Napravo i nalevo stáli technici s malými hyperspojovými naváděcími přístroji.

Pod trojnožkou byla rozprostřená tenká plastická vrstva. Roztavený molkex na ni právě začínal odkapávat a roztékat se po zemi. První technik vložil přístroj do kaluže pomalu tuhnoucího molkexu a zapnul ho.

Když měla zavěšená hrouda už jenom třetinu své velikosti, technik na opačné straně následoval svého kolegu a provedl se svým přístrojem totéž.

Pak už jen čekali...

„Pozor...!" varoval Leyden. Každou chvíli už se musel ukázat driveefekt! Z molkexu se stával neomolkex!

Ztuhlá kaluže se pomalu odlepovala od země. Trojnožka se překotila a neomolkex vystoupal do výšky asi jedné stovky metrů. V tu chvíli vesmírný člun už opouštěl kosmodrom a řítil se za odlétajícím neomolkexem. Pro případ, že by posádka ztratila látku ze zaměřovačích monitorů, měly pomoci zapuštěné naváděcí přístroje.

„Má to neuvěřitelné zrychlení!" zvolal jeden z techniků s hlavou zakloněnou. Stejně jako ostatní viděl kaluž molkexu už jenom jako bod na obloze, který se velice rychle ztrácel z dohledu.

A čekali dál.

Leyden mlčel.

Pak se konečně ozval vesmírný člun. Leyden se jediným pohledem přesvědčil, že už to je 48 minut, co vzlétli za neomolkexem.

„Pane Leydene... tomu se prostě nedá věřit... náš člun nestačí zrychlovat. Ztrácíme to... jsme pomalí. .. moment, máme něco nového!"

Ale bylo to pouze hlášení, že spojaři předali naváděcí signál stacionárním, výkonnějším zaměřovacím přístrojům.

Leyden si přitáhl mikrofon k ústům: „Jaký má neomolkex kurz?“

„Ta dábelská věc má stabilní kurz, to ano. Snažili jsme se ji z něj dostat, abychom ji mohli lépe sledovat, ale marně. Končíme a vracíme se. Ještě nějaké otázky?“

Leyden už žádné neměl.

Fellmer Lloyd, mutant, který uměl zachycovat a zpracovávat mozkové vlny a zároveň to byl telepat, nyní vypadal apatičtěji než kdy jindy. Teleporter Ras Čubaj stál vedle něj a trpělivě ho pozoroval.

Lloyd právě s pomocí individuálního pátrače, což byl senzitivní přístroj, reagující na individuální mozkové frekvence, hledal Johna Marshalla. Lloydovi přitom pomalu vystupoval pot na čelo. Bylo to pro něj velmi namáhavé.

„Nic..." opakoval. V tu dobu už prolétl milióny mozkových frekvencí, ale tu Marshailovu neobjevil.

„Odpočiň si, Fellmere," navrhoval Čubaj.

„A propásnu ho, ne? Kdepak, Rasi, musím to dotáhnout do konce..."

O několik kajut dál ležel na pohovce myšob Gucky a zdálo se, že spí. Měl zavžené oči a nehybal se.

Gucky však nespál. Sledoval Bullyho myšlenky. Rhodanův druh už před hodinou předal Akonanům ultimátum a právě o něm s nimi jednal.

Předání stovky světů Velkou Radou Bluesanům už bylo prakticky hotovou záležitostí, ale Akonané chladně odmítali jakoukoliv domněnku o nějakém svém kontaktu s Bluesany. Údajné zprávy, které měly odejít z Akonu pro Bluesany, a které Pozemšťané dešifrovali, byly podle nich zfalšovány.

Vtom sebou Gucky trhl a zmizel.

Vynořil se jako duch vedle velitele lodi DONAR a hned vyhrkl: „Poslouchej, zjisti, jestli navážeš hyper-kontakt se Zemí! Pokud ne, tak to máš zablokovaný Akonanama!"

Velitel nestačil položit ani kontrolní otázku, protože Gucky opět v mžiku zmizel.

Ve spojové centrále pak zavládla nervozita, protože se opravdu ukázalo, že nelze navázat hyperspojení se Zemí a že dokonce není slyšet ani typické šumy! Akonané přerušili spojení mezi DONAR a Zemí.

Myšob Gucky mezitím vyhledal jednací sál, přestože to nebylo v plánu. Prcek ale zachytil ve své kajutě myšlenky, které ho přinutily jednat.

Rematerializoval se za Akonany, za zadní stěnou záznamového protokolovacího přístroje, kde měl dost místa.

Slyšel Bullyho mluvit: „Jaké nám dáte důkazy, že mezi Velkou Radou a Gatasany nedošlo k tajným dohodám?"

Akonanům se takové otázky ani trochu nelíbily. Členové Rady na Bullyho křičeli. Gucky kontroloval jejich myšlenky a objevil jednak vražedné úmysly a jednak i myšlenky na DONAR.

Akonané nehodlali dovolit Bullymu, aby opustil tento jednací sál a už vůbec nechtěli dovolit, aby DONAR odstartovala.

Když se hluk trochu ztišil, Bully znovu promluvil.

„Jako zástupce Prvního administrátora jsem předal Velké Radě ultimátum. Toto ultimátum potrvá patnáct minut. Poté vstoupí v platnost odvetná opatření. Žádám Velkou Radu, aby dospěla k rozhodnutí..."

.V tu chvíli se ozval kovový dusot kroků robotů.

„To je zrada!" zvolal Bully.

Delegace Pozemšťanů byla náhle obklíčena roboty.

Nikdo nesledoval protokolární stroj, za jehož okrajem se vynořila myšobova hlava.

„Impérium Velké Radě odpoví způsobem, jaký si zasloužíte, jestli okamžitě neodvoláte ty roboty!" zvolal Bully, ale zůstal přitom naprosto klidný.

Roboti v následujícím okamžiku zmizeli, ale jinak než Akonané měli v úmyslu. Proměnili se v rakety, naráželi do stropu, padali dolů, znovu stoupali a znovu padali. Jejich kovové trupy praskaly. Nyní křičeli i zděšení Akonané.

Gucky měl velmi dobrou náladu. Mohl se věnovat telekinetickým hříčkám a Bully mu to nezakazoval! Přečetl si to v jeho myšlenkách.

Pak ale hned zkontroloval myšlenky vyděšených Akonanů.

A dozvěděl se něco, co ho málem ochromilo!

Akonané měli dvě střelby schopná transformační děla. A už několik hodin s nimi mířili na DON AR! A DONAR měla vypnutý energetický ochranný štít!

Jeden jediný výstřel z děla by DONAR přivedl k explozi!

Gucky zjistil i stanoviště transformačních děl. V následující chvíli nechal zbývající roboty, aby se samovolně zřítily na podlahu a zmizel ze sálu.

V dematerializovaném stavu překonal silové pole akonského dělového stanoviště. Jeden pohled mu stačil, aby poznal, odkud tato transformační děla pocházejí - z palub poškozených imperiálních křižníků! Akonané je ukradli!

Gucky už dál neváhal. Soustředil se a rázně použil telekinetické síly. Výsledkem byl praskající kov, tříštící se základy a zoufalý křik akonských posádek. To, co dosud představovalo tajnou zbraň Akonu, se vinou neviditelných obřích sil v mžiku měnilo v trosky..

Mezi Akonany se šířila panika.

Gucky přivedl k explozi energetické zásoby a to, co nezničily jeho kinetické síly, se nyní tavilo uvolněnou energií.

Pak se myšob materializoval v nejvyšším bodě DONAR a soustředěně se díval do dálky k dělovým bunkrům, ze kterých šlehal blesky. Z ukořistěných transformačních děl nezbylo nic. Gucky cítil, že odvedl dobrou práci.

Fellmer Lloyd přibližně ve stejnou dobu konečně objevil mentální frekvenci svého šéfa. Pomocí svých parasmyslů zaměřil jeho stanoviště: „Mám ho! Ale schovali ho za osmnáctinásobné silové pole!”

„Maličkost, Fellmere,” řekl Ras a vzal ho za ruku. „Popiš mi to místo. Však víš.”

Za pár vteřin oba zmizeli.

Octli se v pološeru. Obklopoval je špatný vzduch a cítili nebezpečí. A taky ano: zanedlouho se -museli prostřílet kordonem bojových robotů.

„Kde je Marshall?” zeptal se pak Čubaj.

Akonané si vymysleli ještě jednu mimořádnou věc, aby Marshallovi znemožnili útěk: zajatec se vznášel pod stropem, zahalen v silném antigravovém poli.

Od podlahy ke stropu to bylo 34 metrů!

Ale pro teleportera Cubaje to neznamenal vůbec žádnou překážku. Teleportoval se, rematerializoval se vedle Marshalla uvnitř pole, chytil ho, zmizel a vmižku s ním stál dole vedle Lloyda.

, „Je v bezvědomí, Fellmere. Drž se mě.”

A všichni tři se teleportovali zpátky na palubu DONAR, rovnou na ošetřovnu.

Gucky mezitím provedl několik dalších teleportačních skoků. Velitel DONAR stále ještě cítil hrůzu v kostech. Už svou loď opět chránil ochranným energetickým štítem.

Myšob se vrátil do zasedací síně Velké Rady Akonu a vrátil se právě včas. Do sálu se chystala vstoupit další skupina bojových robotů. Ale roboti se nedostali daleko. Telekinetické síly je rozházely po okolí.

Velká Rada uprchlá. Malá skupinka Pozemšťanů se tísnila kolem Bullyho. Novinářka Evyn se chovala velmi statečně. Už se chtěla Bullyho zeptat, co udělají, když se jí kolem krku ovinuly dvě chlupaté packy: „Hlavně se neteš, že tě budu líbat, Evynko,” zapištěl Gucky. „Tvůj Bili to umí určitě líp než já... Bully, nemáme spojení se Zemí. Akonani měli dvě transformační děla. Chtěli vyhodit do vzduchu naši DONAR. Moment, ozývá se mi Fellmer. . .” chvíli naslouchal, pan řekl: „Přikázal jsem mu, aby sem navigoval DONAR. Vyzvedne si nás tady. Souhlas?”

„Ty rošťáku!“ pousmál se Bully a Evyn přitom tak nějak nechápala, jak je možné, aby ta malá chlupatá bytost mohla takhle neomaleně jednat s druhým nejmocnějším mužem Impéria.

Gucky si však její myšlenky přečetl a vysvětlil: „Evyn, ve své reportáži nesmíš psát o mně a o mém osobním vztahu k Impériu. To by ti prostě nikdo nevěřil.“

Pár minut nato dorazil křižník DONAR. U delegace se objevil Ras Čubaj. Pak oba přítomní teleporteři bleskurychle dopravili Pozemšťany na palubu lodi.

Gucky přenesl Bullyho a novinářku přímo na můstek. Velitel lodi se mračil, protože pořád ještě neměl spojení se Zemí. „Akonané nás převezli nějakým novým technickým trikem...“

„Co je to za trik?“ pobaveně pištěl Gucky a tázavě přitom pohlédl na Bullyho. „Však já se mu podívám na zoubky!“

„Panebože, kam zase zmizel?“ vykřikla Evyn Mollová, protože na teleportery absolutně nebyla zvyklá.

Velitel se usmál. „Za pár vteřin si náš prcek zase zařadí někde ve městě a bude to horší než kdyby tam vtrhl celý kmen vandalů. On...“

Gucky byl zase zpátky. „V pořádku...“ hlesl. „Bylo to kousek odtud.“

O deset minut později se dozvěděli o invazi Gatasanů do hvězdokupy M13. Když DONAR pomalu stoupala k nebi, ozvala se Velká Rada.

Vypovídala spojeneckou smlouvu z roku 2115.

Vyplatilo se, že veškeré výrobní a výzkumné prostředky, které se týkaly molkexu a B-hormonu, byly přemístěny na Aralon. Během tří dnů mělo být vyrobena takové množství B-hormonu, aby jím mohly být vybaveny těžké bojové jednotky.

Rhodan na tomto požadavku trval.

Nyní šlo opravdu do tuhého. Museli vyhnat Gatasany.

Všechn průmysl se soustředil na výrobu syntetického B-hormonu a nových zařízení, která s jeho výrobou a použitím souvisela. Pracovní roboti, celé továrny a většina týmů měli jenom jeden jediný úkol.

DONAR nezničil a transmitterové stanice na Sphinxu. Bully to neudělal, protože by se tím stejně ničeho významného nedosáhlo. Akonané se od Spojeného Impéria stejně odtrhli. Když pak superobří křižník znovu přistál v Terranii, John Marshall se už cítil báječně. Lékaři ho postavili na nohy za pár hodin.

Když pak předstupoval před Rhodana, už na něm nebylo poznat, co všechno musel prodělat.

„Nemohli mě propustit, šéfe,“ řekl tmavovlasý, klidný muž. „Na rozkaz Velké Rady jsem spolu s Mone Pertunninem dostal koňskou dávku z

psychozbraně a vypověděli jsme jim pak úplně všechno, i to, že známe termín předání sta planet Bluesanům."

„To má být zítra, že?" přerušil ho Rhodan.

Marshall se usmál. „Tohle datum nám Akonané přihráli vědomě, šéfe. Nebyli si jistí naší reakcí. Obávali se vojenského zákroku ze strany USO. Proto byli zaskočení, když zjistili, že znám skutečný termín: odedneška za sedmnáct dní! Proto riskovali a zašili mě. Jejich metody výslechu jsou děsivé. Vůbec netuším, co je s Mone Pertunninem."

„Nejspíš už nežije," namítl Allan D.Mercant.

„Také si obávám," řekl Rhodan a pohlédl na Guckyho. „Jsi si jist, že Akonané měli jenom dvě transformační děla?"

Myšob si poposedl.

„Pokud nelhali ti chlápci, který jsem odposlouchával..."

Perry Rhodan se usmál.

Podíval se na Bullyho.

„Poslouchej, zůstaneš tady. Je mi líto, ale musíš mě zastupovat. Já nasednu na DONAR a odletím na Aralon. Během následujících hodin tam přiletí 500 bojových křižníků a naloží bomby s oxidem vodíku, které budou pálit transformačními děly po molkekových lodích. Pokusy skončily, začínáme využívat výsledky."

Kývl na rozloučenou a odcházel.

Mercant se za ním mlčky díval a myslel si své. Rhodan chtěl s pouhými pěti sty lodí zastavit a vyhnat obří armádu nepřítele?

„Květiny?" podivila se Evyn Mollová, když vstoupila do své kanceláře v redakci.

„Květiny," potvrdil McCormick. „Shanety ze světa Aser. Určitě stály malé jmění."

Ale Evyn nemyslela na peníze, nýbrž na Billa Ramseye. Ty květiny mohly být jedině od něj. „Volal Bili?"

„Ne, pan Ramsey nevolal. Zato volal poručík Multon. Ty kytky jsou od něj."

Evyn Mollové se rázem dárek už tolik nelíbil. Kroutil hlavou. Proč by to Multon dělal?

Mávla rukou a pustila se do práce. Ponořila se do psaní tak, že si ani nevšimla dvou mužů, kteří přišli do kanceláře. Šéf politické redakce se za ní zastavil a sledoval, co píše. Přišel s ním i expert na akonské záležitosti. Evyn se právě zabývala hypotézami, zda se Modrá soustava stane nepřítelem Impéria nebo přece jen jejím nejistým partnerem, a sama osobně vítala fakt, že Akonané momentálně nejsou partnery Impéria.

„Skvělá práce, slečno Mollová," řekl šéf politické redakce nadšeně a obrátil

se na experta pro akonské záležitosti. „Co vy na to?“

„Výborné znalosti politické situace, Prvotřídní pozorování. Mluvila jste se členy Velké Rady, slečno Evyno?“

Teprve nyní si jich všimla.

„Já jestli jsem s nimi mluvila? Dobrý bože, oni pořád jenom ječeli, zuřili a nadávali. Nadávali nám do, opic!“

„Velká Rada, slečno?“ divil se Šéf politické redakce. „Tomu přece sama nevěříte?“

„Ne? Tak to byste se divil.“

„Dobrá, pojďme za šéfredaktorem...“

Zatímco byli galaktičtí lékaři na svém hlavním světě Aralonu patřičně pyšní na výrobky svého farmaceutického průmyslu, nyní museli přece jen přiznat, že Pozemšťané jim jsou rovni v jiných, převážně technických oblastech.

Na velkém kosmodromu stálo 500 gigantických křižníků. Všude kolem a na jejich palubách se to hemžilo pracovními roboty, kteří přebíhali mezi tisíci antigravový-mi plošinami s nákladem, určeným pro tyto bojové lodě.

Nakládání lodí mělo podle plánu trvat 4 hodiny a 31 minutu.

Po čtyřech hodinách a třiceti minutách byla novými bombami vybavena i poslední loď - křižník DONAR.

Hromadný start všech pěti set lodí pak nadchl přihlížející Arase.

Ve vzdálenosti zhruba 40 světelných let se v hvězdokupě M13, v domovině Arkonidanů, zabydleli Bluesané.

Na všech lodích Impéria vládla bojová pohotovost. Transformační děla byla připravena do boje. Fungovala na základě transmiteru: de-materializovala transportovanou nálož a materializovala ji pak přímo v cíli. Bylo úplně jedno, jaký materiál či jakou bombu přenášejí.

Perry Rhodan neopouštěl můstek DONAR. Přes hyperkom setrval v neustálém spojení s Atlanem. Arkonidan ho zatím však informoval pouze o ústupu svých lodí před Bluesany.

Arkonidská říše stála na pokraji zániku.

Malá flotila na čele s Rhodanem překonala skokem vzdálenost 40 světelných let. Krátce před vstupem do normálního prostoru dostaly všechny paluby instrukce. V největším ohnisku bojů měly minimálně v trojicích zasáhnout a rozmísťovat nové tekuté bomby po lodích nepřátel.

Samotný Rhodan si jako cíl zvolil centrum M13, kde se momentálně zoufale bránila planeta Arkon III, ale ani ta nejsilnější děla nedokázala zastavit ošklivé molkekoxové lodě Bluesanů, které už začínaly útočit i na Arkon I a II. DONAR se řítla napříč soustavou k Arkonu III.

Paluby všech pěti set lodí dostaly příkaz pálit.

Gatasanští velitelé nijak nereagovali na fakt, že se v jejich blízkosti

objevovaly sem tam i nové kulovité lodě nepřátel. Důvěřovali molkekoxovému pancíři.

Zbrojní důstojník DONAR spatřil tři obří lodě Bluesanů, které chrlyly oheň proti Arkonu III. DONAR disponovala dvaceti transformačními děly. Tři molkekoxové lodě byly v cílové optice.

Rhodan nyní řídil DONAR manuálně jako často v kritických okamžicích.

Tri tekutinové bomby explodovaly na molkekoxové vrstvě gatasanských lodí. Tekutina se rychle šířila všemi směry a pokryla molkekox tenkým filmem.

Rhodan nebral zřetel na šílenou palbu trojice molkekoxových lodí, protože to nebyla soustředěná bodová palba a nemohla DONAR ohrožit. Proto se odvážil ještě blíže k cizím lodím. Chtěl se sám stát očitým svědkem toho, jak dosud nezničitelné lodě Gatasanů začnou ztrácet molkekoxový pancíř.

„Vaří se! Je tekutý...” nadšeně vykřikovali důstojníci na můstku. „Šéfe, leťte k nim ještě blíže!”

Z první lodě už molkekox odpadá-val!

DONAR zahájila palbu na všechny tři nepřátelské lodě. Střelci mířili do míst, kde už nebyl molkekox.

Jediná salva stačila a všechny tři lodě byly zničeny.

V hyperkomu bylo najednou živo. I ostatní lodě nadšeně hlásily své úspěchy. Rhodan povolal posily. Arkon III byl momentálně ohrožován asi dvěma stovkami bluesanských lodí.

Vynořilo se dalších osmnáct pozemských křižníků. Společně s trojicí Rhodanových lodí jich tedy bylo celkem dvacetjedna.

Dalších osm molkekoxových lodí explodovalo.

Byl tohle kýžený obrát? Byl tohle ten zázrak, v který se doufalo?

Gatasanští velitelé začínali ustupovat! Poprvé! Věděli, že bez molkekoxového pancíře jsou velmi zranitelní a pochopili, že nepřítel našel prostředek, který je tohoto pancíře dokázal zbavit!

Všude kolem se zvedaly velké pláště molkekoxu a odlétaly do neznáma.

Čtyřicet lodí zničeno!

Padesát lodí zničeno! Každý zásah mířil přímo na cíl!

Tohle už muselo znamenat obrát!

Dokonce už i Rhodan tvářil uvolněně. Oči mu zářily. Byl to taky jen člověk. Stejně jako všichni ostatní i on doufal a choval naději v lepší časy.

Šedesát lodí zničeno!

Pozemšťané vítězili všude, kde se vynořili!

Vtom se ale v palubním rozhlase ozvalo: „Pane, loď HELIOPOLIS hlásí, že veškeré zásoby oxidu vodíku na palubě vybuchly! Stejně tak máme ztráty

posádky na palubě NIZZY. A rovněž na ARALO-NU došlo k explozím..." Perry Rhodan v těchto těžkých okamžicích zareagoval přesně j>o svém. Sklonil se k mikrofonu. „Šéf všem! Všem! Poplach! Hrozí katastrofa!" volal. „Okamžitě vyklidte všechny sklady tekutinových bomb a uzavřete explozní zábrany skladišť. Zastavit palbu! Okamžitě! Změna kurzu na Aralon!"

Opřel se do křesla a pohlédl na pilota.

„Převzmete řízení," řekl. „Kurz na Aralon!"

Takže ztratili naději, sotva vykvetla. Útok začal mnohoslibně, ale musel být přerušen.

Rhodan vstal a odešel do spojové centrály. Přicházely sem alarmující zprávy o dalších samovolných explozích tekutinových bomb. Rhodan velice pozorně naslouchal, pak se znovu postavil k palubnímu interkomu: „Všem! Kdo mi může podat informaci, v jakém sledu byly naše lodě nakládány novými bombami?"

DONAR se pak řítla zpět lineárním prostorem k Aralonu. Rhodan už věděl, co způsobilo tu katastrofu. Modifikace B-hormonu zřejmě rázem pohasla a oxid vodíku se stal nestabilním, v důsledku čehož se rozpadal a vybuchl. A vybuchoval přesně ve sledu, v jakém byly nakládány lodě.

„Dejte mi Aralon. Chci mluvit s Leydenem! Kdyby náhodou zrovna snídál, řekněte mu, že se mi ozve hned nebo že to bude jeho poslední snídaně v životě! Volám proto, že nám samovolně explodují tekutinové bomby. Konec!"

Uplynulo několik desítek vteřin, pak se spojař z centrály na Aralonu ozval: „Pane, pan Leyden se po vašem volání vyřítíl z kantýny jako šílenec. Volal na nás, abychom vám řekli, že běží počítat!"

„Fajn," konstatoval Rhodan a vypnul spojení.

Krátce před přistáním vybuchla i zásoba bomb ve skladišti DONA-RU. Když loď dosedla, roboti ještě bojovali z ohněm ve skladištích.

Sotva se však otevřel výstup, interkom hlásil šéfovi, že s ním nutně chce mluvit jistý pan Leyden a že už k němu jede.

„Díky, budu na něj čekat," řekl Rhodan.

Aras Pa-Done právě prožíval nejhroznější chvíle svého života. Stál před ním Dr. Ing. Labkaus a dalších devět pozemských expertů. Labkaus coby jejich mluvčí vyslovil domněnku, že Arasy dodávaný syntetický B-hormon není identický s přírodní látkou. „Řetězec DNA nesouhlasí! Tady je důkaz! Tyhle dva páry byly přehozeny. Tohle musí být příčina náhlé nestability B-hormonu! Pa-Done, můžete mi nyní říct, co máme dělat? Co mám říct šéfovi? Během posledních deseti hodin už aspoň šestkrát volal!"

Labkaus se ke kolegům takto nevybíravě choval jen zřídkakdy. Pa-Done byl

ochotný, přátelský a upřímný vědec a teď mu ho bylo líto, ale co to měnilo na faktu, že Arasové při výrobě B-hormonu dělali chybu?

Pa-Done chvíli váhal, pak se zeptal: „Kde je pan Leyden?”

„Co by tady dělal?” zabručel Labkaus. „Pokusil se vytahovat před šéfem, ale očividně se blamoval. Od svého návratu ještě nevyšel ze své kanceláře.”

Bylo to vždycky stejné. Dříve

nebo později se našel někdo, kdo záviděl Leydenovi jeho úspěchy.

V Pa-Doneových očích se zajiskřilo. „Uvidíme, jestli to byla • blamáž. Zná Leyden tyhle vaše průkazné snímky?”

„Jsem já jeho šéf nebo on můj?” odsekl Labkaus.

Aras energicky namítl: „Pokud ode mne chcete odpověď, mějte laskavě trpělivost.” Pak odešel k interkomu a propojil se s Tyllem Leydenem. Několika slovy mu vysvětlil situaci.

„Ne, neznám ty snímky, Pa-Done; I kdyby... jsem snad biolog, chemik, genetik nebo co? Nevyjádřím se k tomu. Kdo váni ten nesmysl navykládal?”

Kolegové Tylla Leydena slyšeli každé slovo.

„Tvrdí to váš vědecký šéf Labkaus v kruhu svých spolupracovníků.”

„A důkaz? Má nějaký důkaz Pa-Done? Zeptám se jinak: Je možné tu chybu v řetězci DNA odstranit? Nerozumím biologii.”

„Je to maličkost, Leydene.”

„Tak dejte Labkausovi opravený B-hormon, ať s ním experimentují. Příčina samoexploze leží někde jinde. To těm chytrákům ale neříkejte. Ještě máte něco na srdci?”

Pa-Done zavrtěl hlavou a vypnul spoj. Pak vrátil Labkausově skupince snímky. „Do hodiny vám dodám bezchybný B-hormon, pánové.”

Když McCormick vstupoval do kanceláře, kterou sdílel s Evyn Mollovou, nebyl sám. Odkášlal si. Novinářka se k němu otočila a rozzářila se.

„Bille!” vyhrkla. „Bille!”

Držel obrovskou kytici růží. Byly to Madysenky, druh, který bylo na Zemi velmi obtížné sehnat.

„Bille... to jsou Madysenky... tolik jsi utrácel. . . ale. . . proč jsi přišel? Co ti je?”

Na Evynině psacím stole stál v drahé váze pugét Shánět, květin ze světa Aser. Bili Ramsey na něj tupě zíral.

V tu chvíli si to Evyn uvědomila, že žárlí.

Její milý Bili byl žárlivý!

Vyzkoušela si ho. Ledabyle poznamenala: „Ty Shanety mi dal poručík Multon!”

Ale zároveň vstala a vykročila k Billovi. McCormick bleskově vyklidil

pozice v kanceláři, zavřel za sebou, ale číhal za dveřmi. Moc toho ale neslyšel. A najednou se oba dva vyřítili ven.

„Pane McCormicku... kdyby se po mně někdo ptal, tak jsem na kosmodromu. Bili za hodinu startuje. Chtěla bych ještě popřát dobrý let jeho veliteli majoru Eyko Etelemu!”

Perry Rhodan opouštěl Aralon rychle a neplánovaně, proto použil lehký křižník městské třídy LIS-BOA. Ani Bullymu neřekl, kam letí. Nikdo netušil, že spěchá k sluneční soustavě Gladorovy hvězdy, malému zelenému slunci se čtyřmi planetami, z nichž ta druhá nesla život.

Tato druhá planeta měla název Siga a žádný humanoidní národ k ní nelétal rád. Siga byla mysteriózním světem, protože lidé, kteří se na ní kdysi usadili, se generaci od generace zmenšovali a nikdo nechápal proč.

Siga byla mateřským světem Lemmyho Dagera.

Nyní Siga volala Perryho Rhodana. Ten nezaváhal a letěl tam okamžitě.

Sotva přiletěl, uvítali ho ve velké siganesanské hale. První administrátor v ní ale musel stát sehnutý, protože pro něj byla nízká.

Mluvil k němu mluvčí Ettal. Aby ho Perry slyšel, Ettal používal výkonný zesilovač.

„Pane,” vysvětloval Siganec, „měli jsme tu stejný problém jako všechna ostatní výzkumná pracoviště. Nasycený oxid vodíku zůstal stabilní jenom po krátkou dobu. Proto jsme se zamysleli a vytvořili jsme hypertron, který je na pozemské poměry mikropřístrojem. Pracuje plně automaticky, ale jenom pětadvacet minut. Je aktivován impulzem. Výkon koncentrátoru je propočítán tak, aby během tří minut obohatil oxid vodíku na sto procent. Dokonalá, vodotěsná automatika pak udržuje oxid vodíku po tři čtvrtě hodiny ve stabilitě. Během této doby musí být tekutinová bomba odpálena. Na delší akční čas jsme to zatím nezvládli vyrobit, ale myslíme si, že i to je už slušné.”

Siganský šéfyzyk tázavě pohlédl na Rhodana.

Ten přikývl a zeptal se: „Kolik těch přístrojů můžete vyrobit za hodinu?”

V celé Galaxii se tak malé přístroje daly vyrábět pouze tady, na Sige!

„Pane, kolik jich potřebujete?”

„Každý kus!”

„Pane, bude stačit deset tisíc kusů? Dodávka zítra večer řekněme ve dvacet hodin?”

„Zítra večer?” zeptal se Rhodan nevěřicně. Věděl, kolik měsíců práce stojí postavení jediného hypertronu. „No to je... skvělé!”

Zůstal mezi Siganci a hned informoval Bullyho a Atlana.

Na Aralonu byly tři hodiny ráno, když se Tyli Leyden dožadoval spojení s Prvním administrátorem Rhodanem.

„Šéf opustil Aralon včera brzy ráno!" dostalo se mu odpovědi. „Kolik hodin je právě v Terra nii?

„48 minut po půlnoci,"

„Díky," unaveně odvětil Leyden. Pokud byl Bull stejně unavený jako on, pak by teď určitě nechtěl, aby ho někdo vyrušoval. Zarudlýma očima se zahleděl do svého poznámkového bloku. Byl to třetí, který tuhle noc celý popsal svými propočty. Těmi pak nakrmil počítač.

A teď měl před sebou výsledek.

Jednorázové ozáření B-hormonu v hypertronu bylo málo! Neučinilo látku stabilní!

Když se otevřely dveře do jeho pracovny, ani se nepodíval, kdo přichází. Vstoupil araský lékař Pa-Done a podával Leydenovi povzbuzující prostředek.

„Díky, Pa-Doně. Víte, že já tyhle jedy nepolykám. Spánek je zdravější. Nevíte náhodou, kde je Rhodan? Na Aralonu není od věřejška."

Nemyslel si, že by mu na to Pa-Done mohl odpovědět. Ale Aras odpověď znal.

„Siga? Kde je to? No nic, já už jsem úplně groggy... musím jít spát. Zavolejte mu, prosím, a řekněte mu, že mám nouzové řešení: aby krátce před odpálení bomb byl přidán čerstvý modifikovaný B-hormon... jdu spát... promiňte..."

Ze Sigy už letěl druhý náklad mikrohypertronů. Deset rychlých nákladních lodí se řítilo do centra Mléčné dráhy k určenému místu setkání. V ústrety jim letěly bojové svazky, které podle Allanova rozkazu měly opustit zuřící bojiště. I v soustavě Rigel čekal Bully netrpělivě na dodávku, která měla udržet tekutinové bomby stabilní.

Dvě sta lodí se už mezitím vrhlo na protivníka.

Když doletěly, na místa bojů, hned se pustily do činnosti. Vždy deset minut před odstřelem bomb byly aktivovány malé hypertrony. Jedna za druhou mizely bomby v transformačních dělech.

Lodě Bluesanů začínaly trpět.

Některé se dávaly na útěk, sotva se u nich vynořila kulovitá loď. Takový útěk se ale zdaleka ne vždycky podařil. Boj Bluesanů se začínal podobat zoufalství...

Rhodan se zdržoval v centru bojů na palubě DONAR. Znovu ho sám řídil. Během čtyř hodin samotná DONAR zaznamenala osmadvacet úspěchů. Ostatní lodě s novou zbraní hlásily šéfovi každý odstřel. Ztráty Bluesanů rychle narůstaly. Pak rázem poskočily, to když dorazila další vlna.

Ztráty Gatasanů se blížily druhé tisícovce!

Mezi veliteli molkekových lodí

musela propukat panika. Už začínali prchat po stovkách! Necháпали, co se děje! Ale kulovité lodě byly rychlejší než jejich vlastní.

Po celé Mléčné dráze začínala děsivá honička.

Velvyslanec Modré soustavy v Terranii už tři dny čekal v budově Velkoadministrace. Perry Rhodan ho nechal čekat. Měl na práci důležitější věci než přijímat zástupce zrádného národa.

Před několika minutami propustil špičkové vědce z výzkumu. všichni si uvědomovali, že výzkum neomolkexu pokračuje a že se nesmí zastavit. Úkolem číslo jedna bylo nyní objasnit driveefekt. Bylo to důležité pro další kosmické lety. Proto bylo také nutné, aby Impérium získalo další zásoby molkexu.

Rýsovaly se nové problémy. Rhodan se podíval na termínový kalendář.

Vyslanec Modré soustavy musel bohužel dále čekat.

Perry odsunul stranou papíry a zarazil se. Co je tohle za žádost?

Přečetl na ní jméno Tylla Leydena.

Pečlivě ji prostudoval.

Tyli Leyden v ní žádal o uvolnění z výzkumu neomolkexu. Chtěl řádnou dovolenou a poukazoval přitom na fakt, že si v loňském roce žádnou nevybral.

Rhodan přikývl, pak žádost podepsal.

Povoluje se.

On sám by si také moc přál dovolenou, ale nebylo to možné.

„Ne," řekl nahlas. „Teď ještě ne. Jak dlouho to vlastně je, co jsme Bully, 'Atlan nebo já měli dovolenou?'"

Většinou nikdy na nic nezapomínal, ale zrovna na tohle si nedokázal vzpomenout.

Kurt Brand

V POSLEDNÍ MINUTĚ

ROMÁNY SE ŠŤASTNÝM KONCEM Edice Perry Rhodan, sv. 176

Z německého originálu In letzter Minute,

vydaného nakladatelstvím Verlagsunion Erich Pabel-Arthur Moewig KG

v Rastattu roku 1986, přeložil Jaroslav Kufák.

Vydal jako svou tisící sedmistou třetí publikaci

IŽ, s. r. o., Václavské náměstí 36, Praha !, roku 1998.

Odpovědný redaktor Jolana Čermáková.

Výtvarný redaktor Jan Přibík.

Vytiskl Mír, a. s., Přátelství 986, Praha 10-Uhřetěves. Vydání první.

Tematická skupina 13/34.